

BELLADONA si rubricile mici din repertoriu*

Dr. Gheorghe Jurj

* *Revista Română de Homeopatie*, vol.1, 1999, 51-53

Prin rubrici mici de repertoriu se înșeleg de obicei rubrici care grupează un număr redus de remedii (pînă la 3) la un simptom de obicei bine precizat. În repertorizare, acest tip de rubrici ar trebui să aibă o mare importanță pentru că ele îngustează foarte mult diagnosticul diferențial. Teoretic, o rubrică mică ar putea fi quasidecisivă pentru alegerea unui remediu.

Rubricile mici ridică însă câteva probleme, care pînă pe deoparte de justa apreciere a determinărilor simptomatologiei din partea medicului, pe de altă parte de fiabilitatea rubricii însăși.

Aprecierea dacă un simptom face cu adevărat parte dintr-o rubrică mică necesită :

- o pregnanță mare a simptomului în cadrul patologiei
- simptomul definit de pacient trebuie să fie identic cu cel din repertoriu. Opțiunea pentru o rubrică mică cere un grad mare de acuratețe în identificarea simptomului. De exemplu o durere care apare la ora două A.M. trebuie să apară cu regularitate exact la această oră și după ce s-au făcut corecturile de orar (pe vremea repertoriilor nu exista „oră de vară“). Dacă certitudinea în ceea ce privește determinările exacte ale simptomului este îndoielnică, atunci este de preferat „a urca“ o rubrică pînă se găsește o rubrică mai largă care să acopere corect simptomul. De exemplu „după miezul nopții“.
- recurența simptomului trebuie să fie mare și să prezinte destulă siguranță pentru a-l lua în considerare. Un simptom care apare când la ora două când la ora patru nu este un simptom de încadrat cu siguranță la rubrica „la ora două” ci la rubrica „după miezul nopții”.

Fiabilitatea rubricilor mici este o problemă ce se ridică la fiecare considerare serioasă a lor:

- dacă toate remediile posibile și probabile au fost incluse la rubrica respectivă
- dacă rubricile respective cuprind toate datele ce rezultă din toxicologia sau patogenesia remediilor
- dacă modalitățile descrise sunt într-adevăr de încredere și pot fi luate în considerare ca fiind criterii de excludere.

De multe ori rubricile mici ascund mari remedii. Din păcate această situație este rară. Micile rubrici pot ascunde „mari remedii” dacă au de ascuns ceva. O examinare critică a lor nu îndeamnă însă la o încredere prea mare și relevă, dacă nu absurdități, cel puțin inconsecvențe la limita ridicolului. O citire atentă a unui repertoriu vindecă orice tendință exclusivistă, fundamentalistă (există și un păgubos și veleitar „fundamentalism” homeopatic ce face din repertorizare un idola) din cauza evidentelor nepotriviri între simptomele ce apar ca rubrici mici și realitatea clinică sau între Materia medica și repertoriu. Din păcate aceste situații sunt atât de frecvent întâlnite încât orice practician serios ajunge să se întrebe dacă sunt de luat în seamă sau nu. (exemplul care m-a pus în gardă a fost cel de la rubrica vegetației adenoidiene — ADENOIDS — unde singurul remediu este Tuberculinum !). Faptul că repertoriile clasice au fost elaborate acum o sută de ani poate fi un argument pentru lipsa de actualitate a repertoriilor. Totuși, incongruențele sunt prea mari. Simptomele date de Kent în conferințe („lectures”) nu corespund întru totul cu cele din repertoriu, iar urmărirea unor rubrici arată o neconcordanță între simptomele relevate de Kent și clasici din prima generație a homeopatiei (Hering, Boeninghausen) pe de o parte, iar pe de alta între conferințele lui Kent și propriul repertoriu.

Nu trebuie să uităm că repertoriile sunt doar instrumente de lucru. Relative și perfectibile. Scopul lor este ușurarea diagnosticului diferențial. A face din ele un fel de Biblie pentru găsirea remediului este la fel de fals și păgubos ca și de a le exclude cu totul din instrumentarul homeopatului.

Pentru a ilustra tema rubricilor mici în ideea de mai sus am ales rubricile mici pentru Belladonna, numai din domeniul mental, lăsând cititorului plăcerea de a le parcurge și judeca.

Am subliniat doar simptomele care ni s-au părut într-adevăr dubitabile ca rubrică mică. Prima cifră reprezintă gradul pentru Belladonna (pregnanța remediului), a doua cifră reprezintă câte remedii figurează în rubrică (extinderea rubricii).

Minte - tulburări din dragoste - disperare	cu excitare generală. 2/1.	
Minte - furie - alternând cu plâns. 1/3.		
Minte - furie - înainte de tuse. 1/1.		
Minte - anxios - cu plâns. 1/1.		
Minte - răspunde nebunește (foolish).	1/2.	
Minte - face mășcări, comicări, caraghios	lăcuri (playing antics). 1/2.	
Minte - abilitate pentru arte plastice	1/3. (dacă ar fi a ^o a, o treime	din elevii școlilor
plastice ar necesita remediul)		
Minte - latră - în timpul delirului. 2/2.		
Minte - mușcă - noaptea. 1/1.		
Minte - mușcă - la copii. 4/1.		
Minte - mușcă - oameni. 1/2.		
Minte - drăgăstos, vesel (cheerful) - alter	nând cu proastă dispoziție. 1/3.	
Minte - vesel, bine dispus - alternând	cu dispoziție tăcută. 1/2.	
Minte - vesel, bine dispus - în timp ce	mănâncă. 1/2.	
Minte - vesel, bine dispus, voios - și certăreș.	2/2.	
Minte - dorință de a se căpăra (to climb).	2/3 (săracii alpiniști...)	
Minte - confuzie a minții după ce bea.	1/5... (personal cred că Ethylicum	este remediul
unic)		
Minte - orăcăit-în somn. 1/1.		
Minte - dansează - alternând cu - voioșie		
-morocănos -suspîn. Toate 1/1.		
Minte - moarte - o dorește - din spaimă.	1/1.	
Minte - moarte - o dorește - în inter	valele dintre furii. 1/1.	
Minte - moarte - o dorește - în timp ce	se plimbă în aer deschis. 1/1.	
Minte - distructiv la beție. 1/2.		
Minte - senzații ca beat. 2/2.		
Minte - încercări de a evada gesticu	lând și dansând. 2/1.	
Delir - alternând cu lamentări. 1/1.		
Delir - în care se trage de mâini. 1/1.		
Delir - cu carotide pulsând. 2/1.		
Delir - cu congestie. 3/5.		
Delir - în care vorbește de câini. 1/1.		
Delir - ameliorat cu mâncare. 1/2.		
Delir - cu limbaj extravagant. 1/1.		
Delir - cu față lividă. 2/1.		
Delir - cu frică de oameni. 1/2.		
Delir - fricos. 1/2.		
Delir - cu spaimă. 1/3.		
Delir - vesel. 2/1.		
Delir - cu grimase. 2/1.		
Delir - cu scrâșnit dinți. 3/1.		
Delir - vrea acasă. 1/2.		
Delir - cu cap cald. 2/2.		
Delir - cu mișcări de buze ca la vorbit.	1/1.	
Delir - cu sărituri. 1/4.		
Delir - locvace - neclar. 1/4.		

Delir - cu mormăituri. 1/2.	
Delir - periodic. 2/2.	
Delir - cu midriază. 2/3.	
Delir - trist. 1/2.	
Delir - cu fugă. 1/2.	
Delir - ameliorat de somn. 1/2.	
Delir - cu expresie de teroare. 1/1.	
Delir - urinează în afara vasului. 1/1.	
Delir - vivace. 1/2.	
Delir - sare în apă în timpul. 1/2.	
Delirium tremens - cu încercări de eva	dare. 2/2.
Delirium tremens - cu fața roșie. 2/3.	
Iluzii, halucinații, închipuiri (Delusions)	- seara la culcare. 1/4
# - # - # - cu activitate. 2/3.	
Iluzii, halucinații, închipuiri - cu animale	negre pe pereți. 1/2.
# - # - # - câini negri. 2/2.	
# - # - # - că bea. 1/1.	
# - # - # - animale întunecate. 1/1.	
# - # - # - animale în foc. 1/1.	
# - # - # - animale murdare. 1/1	
# - # - # - liliaci. 1/1.	
# - # - # - că sub pat ceva face zgomot.	1/1.
# - # - # - că cineva scoate a°ternutul.	1/1.
# - # - # - păsări. 1/3.	
# - # - # - că este tăiat în două. 2/3.	
# - # - # - tauri. 1/1.	
# - # - # - că corpul este pătat moral.	1/1.
# - # - # - că va fi căutat. 1/1.	
# - # - # - vede castraveți. 2/1.	
# - # - # - că conversează. 2/3.	
# - # - # - că va fi luat de drac. 1/3.	
Frici	- frică de animale negre. 1/1.
	- frică de câini negri. 1/1.
	- frică să bea. 1/1.
	- frică de animale imaginare. 3/1.
	- sare din pat de frică. 3 /3.
	- sare la atingere. 1/1.
	- frică de °obolani. 1/2.
	- frică de lupi. 1 /1.
Gesticulație - face mi°cări involuntare	cu mâinile rupând bucăți. 3/2.
Ascundere - se ascunde de frică. 2/3	
	- ascunde lucruri. 1/2.
Hydrophobia - noi paroxisme la atingere.	2/1.
	- profilaxie. 2/4.
Idiopiene - dore°te să mu°te. 3/2.	
Independent - 2/3.	

Am oprit aici, pentru numărul de față, investigarea rubricilor mici de Belladonna. Cercetarea noastră nu este exhaustivă, ci mai degrabă, un semnal de alarmă pentru o bună citire și interpretare a rubricilor de repertoriu. Nu pledăm pentru o neîncredere în repertoriu, ci doar pentru o considerare judicioasă a lor. Medicul practician este, fundamental, singurul în măsură să decidă remediul just pentru fiecare pacient al său în situații clinice diverse și nu rareori complicate. Încrederea în repertoriu nu poate fi absolută. Dacă mica

incursiune în „rubricile mici” din Belladonna poate fi un îndemn spre bună judecată, sperăm că medicul practician va judeca fiecare caz după propria măsură.